

A Přijetí Zákona:

❖ Na hoře Sínaj (2. Mojžíšova 19,1-8)

- Proč Bůh vyvedl Izraelce z Egypta? Aby mu sloužili (2. Mojžíšova 5,1; 7,16; 8,1.20; 9,1.13; 10,3). Kdyby tak učinili, získali by velké výhody (včetně země Kanaan).
- Ve třetím měsíci po vyjití z Egypta se utábořili před horou Sínaj. Tam byly položeny základy pro vytvoření izraelského národa. Bůh jim navrhl, aby s ním uzavřeli smlouvu, a oni to přijali (2. Mojžíšova 19,1-8).
- Čím by se Izrael stal přijetím smlouvy (2. Mojžíšova 19,5.6)?
 - (1) SVATÝM LIDEM: Zasvětili by se Bohu a zjevili by Jeho charakter
 - (2) KRÁLOVSKÝM KNĚŽSTVEM: Spojovali by další lidi s Bohem a učili by je Jeho zákonům
 - (3) ZVLÁŠTNÍM BOŽÍM POKLADEM: Bůh učiní Izrael kanálem, který by osvětlil svět poznáním o Něm

❖ Příprava na přijetí daru (2. Mojžíšova 19,9-25)

- Předávání Božího zákona na Sinaji bylo něčím nádherným, děsivým (list Židům 12,18-21). Na něco takového není nikdo připraven. Proto se lidé potřebovali předem očistit a udržovat si náležitý odstup, aby nebyli pohlceni Boží slávou (říjetím smlouvy 19,10-12). Proč bylo takové inscenování nezbytné?
- Slova, která k nim Bůh promluvil, byla projevem Jeho vlastního charakteru. Poslouchat je život; neuposlechnutí jich, smrt. Izrael si měl být plně vědom závažnosti a významu "slov smlouvy, desatera přikázání" (2. Mojžíšova 34,28).
- I když se to může zdát děsivé, Zákon odráží to nejlepší z Božího charakteru: lásku (list Římanům 13,10).

❖ Dar Desatera (2. Mojžíšova 20,1-17)

- Bůh zavádí Zákon tím, že objasňuje jeho primární funkci: "Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví" (2. Mojžíšova 20,2). Zachovávání Zákona je pro nás odpovědí na vykoupení. Je to odpověď lásky na přijatou lásku.
- "Láska je naplněním zákona" (list Římanům 13,10)
 - (1) Miluj Boha (5. Mojžíšova 6,5; 2. Mojžíšova 20,3-11): cti a uctívej Boha tím, že mu udělíš první místo ve svém životě; cti Boha, aniž bys ho nahrazoval nějakou modlou; uctívej Boží jméno, pověst a charakter; cti Jeho den odpočinku, sobotu
 - (2) Miluj svého bližního (3. Mojžíšova 19,18; 2. Mojžíšova 20,12-17); měj v úctě své rodiče; měj v úctě život; měj v úctě manželství; měj v úctě majetek lidí; respektuj pověst ostatních; važ si sám sebe, aby žádná sobecká touha neposkvřila tvůj charakter

B Význam Zákona:

❖ Různé funkce Božího zákona.

- Jaké jsou některé z funkcí Zákona? Chrání nás před zlem (Žalm 119,104), dává nám moudrost (5. Mojžíšova 4,6), dává nám svobodu (list Jakubův 2,12); dává nám pokoj (Žalm 119,165), dává nám prosperitu (Jozue 1,8), ukazuje nám hříchy (list Římanům 7,7), vede nás ke Kristu (list Galatským 3,24)
- Spasení nepatří k jejich funkcím (list Galatským 2,16). Zákon je jako zrcadlo, ve kterém se odrážejí naše hříchy (list Jakubův 1,23-25).
- Rozbitím zrcadla se skvrny neodstraní, nepomůže nám ani jeho ignorování. Ale bez "zrcadla" [zákona] bychom nevěděli, že jsme poskvrněni [hříchem] a že potřebujeme "kapesník" [Krista], aby nás očistil.
- Bible mluví jasně: Zákon je dobrý (list Římanům 7,12), rozjímat o něm je potěšením (Žalm 1,2). "Jak jsem si tvůj Zákon zamiloval! Každý den o něm přemýšlím" (Žalm 119,97).

❖ Zákon jako Boží zaslíbení pro nás.

- "Oznámil vám svou smlouvu, kterou vám přikázal dodržovat, DESET SLOV, a napsal je na dvě kamenné desky" (5. Mojžíšova 4,13, původní hebrejšтина)
- V hebrejštině je Desatero zmíněno třikrát, označuje se jako "deset slov" (2. Mojžíšova 34,28; 5. Mojžíšova 4,13; 10,4).
- Přemýšlejme o tom: Co máme na mysli, když někomu říkáme: "Dávám ti své slovo"?
- Ve skutečnosti mu nic nedáváme, dáváme mu slib. Dáváme jim jistotu, že uděláme něco konkrétního.
- Hebrejský kořen "*dabar*" lze tedy přeložit jako "slovo" nebo "zaslíbení". Příklad: "Nezapadlo ani jedno ze všech dobrých slov [*dát*] (zaslíbení), která mluvil skrze svého služebníka Mojžíše" (1. Královská 8,56).
- Desatero přikázání je deset zaslíbení, která nám Bůh dává a která nás mají vést po správné cestě.

❖ Zákon jako cíl.

- Slovo "konec", které Pavel použil ve smyslu zákon v listě Římanům 10,4, je "*telos*". Jaký je význam tohoto slova?
- Prvotním smyslem je: bod jako hranice nebo konečnost. Implicitně (sekundární významy): závěr, dokončení, výsledek, účel. Jeho konkrétní význam musí být určen slovním spojením, ve kterém je použito.
- Pokud text přeložíme "***koncem*** zákona je Kristus", potom od Ježíšovy smrti již žádný zákon neexistuje. Proto zde není žádný hřích. Pavel by si protiřečil (list Římanům 7,7)
- Pokud text přeložíme "***bodem, na který*** zákon ukazuje, je Kristus", vidíme, že Pavel je důsledný, protože Zákon je stále v platnosti a vede nás ke Kristu (list Římanům 3,31; list Galatským 3,24).